

LEDARE

Ledare: Sjunga med änglarna

PUBLICERAD 2011-01-25

Kolumnen: Hans Bergström om rädslan i invandringsdebatten.

UTVALD LÄSNING I DIN MEJLBOX

DN:s chefredaktör Peter Wolodarski väljer ut veckans mest läsvärda artiklar.

[Skaffa nyhetsbrev](#)

I april 2008 mötte en ambitiös senator vid namn Barack Obama Södertäljes kommunalråd Anders Lago (S). Lago hade inbjudits till Washington för att berätta om det faktum att en enskild svensk stad tog emot lika många flyktingar från Irak som USA och Kanada tillsammans. Inför en krets av senatorer och kongressmän berättade "the mayor of Sodertälje" om de stora svårigheterna med att ordna bostad, jobb och skola när så många flyktingar anländer samtidigt. Sverige hade året innan, 2007, tagit emot cirka 19.000 asylsökande från Irak. Uppskattningsvis bor nu omkring 100.000 irakiska invandrare i Sverige.

I Södertälje kommuns riktlinjer för 2008–2012 lyder första punkten "Södertälje ska agera kraftfullt för att minska antalet flyktingar som väljer att bosätta sig i Södertälje".

Speglingen av Wikileaksdokumenten från Carl Bildts och Tobias Billströms besök i Bagdad hösten 2007 har missat hur verkligheten tedde sig vid den tidpunkten. Irak såg ut att stå inför totalt sammanbrott. Ingen visste ännu att den nya amerikanska strategin ("The surge") i förening med att sunniledare vände sig mot al-Qaida skulle leda till en kraftfull vändning.

Sverige hade ensamt fått ta en flyktingvåg som var mycket svår att hantera. Enligt nedteckningen från den amerikanske ambassadören i Bagdad skulle utrikesminister Bildt ha förklarat att den individuella prövningen av asylansökningar från irakier troligen skulle leda till att tre av fyra beviljades. Det var av största vikt för Sverige och för trovärdigheten i svensk invandringspolitik att den fjärdedel som fick avslag kunde återvända i ordnade former. "Utan ett regelverk för att skicka tillbaka tillståndslösa skulle invandringsproblemet skena okontrollerat i ett land med nio miljoner invånare", konstaterade Bildt enligt samtalsuppteckningen.

Parallellt, på hemmaplan, beslutade riksdag och regering i juni 2007 om ett särskilt återetableringsstöd på högst 20.000 kronor till dem som återvänder efter avslag på ansökan om uppehållstillstånd.

Den 18 februari 2008 slöts så ett återtagandeavtal mellan Sverige och Irak. Migrationsminister Billström markerade i ett uttalande samma dag att "Avtalet påverkar inte den individuella och rättssäkra prövning av asylansökningarna som Migrationsverket och Migrationsdomstolarna gör, utan innebär att myndigheternas avslagsbeslut också kan följas".

Bildt och Billström hade en närmast självklar uppgift 2007–08 att försöka begränsa den flyktingvåg, rätt ensidigt till Sverige, som då avtecknade sig. Det hade varit ansvarslost om de inte gjort det. Framför allt gällde det att vidta åtgärder så att de som inte beviljades asyl, efter individuell prövning, lämnade Sverige. Utan sådana åtgärder hade hela den svenska asylnpolitiken brutit samman. Alla som ville komma till Sverige kunde då ha stannat här, oavsett myndighetsprövning.

Detta är också i grunden vad en ohelig politisk allians vill. Illegala invandrare benämns med en eufemism "papperslösa". Hela världen ska få komma och bo i Sverige och ska också få gratis sjukvård här. Idealistiska vänstermänniskor, libertarianska folkpartister (som vill slopa alla gränskontroller), frikyrkligt motiverade kristdemokrater – de förenas i synen att Sverige i realiteten inte ska ha någon invandringskontroll alls. Och de har starkt stöd av alla massmedier. Den som inte sjunger i total harmoni med änglarna utpekas som rasist, eller i vart fall icke-humanist.

(Parentetiskt: när Billström upprepade samma svar på samma fråga i en tv-intervju var det inte för att låta som en papegoja utan därför att han känner till tv-reportrars taktik att med upprepade frågor trötta ut intervjuoffer, så att de till sist avviker från vad de tänkt säga, varpå allt utom det sista svaret klipps bort. Det rörde sig om en match mellan en reporter med en avsikt och en minister som förstod avsikten.)

Problemet är bara verkligheten. Det är ett faktum att Sverige har misslyckats med att hantera senare års stora utomeuropeiska invandring. Professor Jan Ekberg vid Linnéuniversitetet visar att nu bara hälften av utomeuropeiska invandrare har arbete. Andelen är ännu lägre bland dem som kommit på senare år. Ur detta föds onda spiraler av utanförstående, förutom dryga finansiella kostnader. Sverige må vara ett gästvänligt land vid gränsen, men inte när det gäller att komma in i samhället och på arbetsmarknaden.

Av cirka en miljon personer som beviljats permanent uppehållstillstånd i Sverige sedan 1990 har en (1) procent fått det för att ta ett arbete.

Kombinationen av helt öppna gränser, ett generöst välfärdssystem och en arbetsmarknad med höga ingångslöner och andra spärar för inträde är katastrofal, såväl socialt som finansiellt. Ledande politiker inom alla ansvarsbärande partier, inte minst socialdemokratin, förstår det. Säkert även en och annan journalist. Men inför offentligheten, när det bränner till, tar den politiska korrektheten över. Ingen får sjunga i disharmoni med änglarna.

TEXT

